

perium. At metoden så bliver lige lovlig primitiv i tilspidsede situationer, som netop i forhandlingsforløbet om den suveræne færøske stat, er så bagsiden af medaljen i en strid, som efter alt at dømme handler om at holde fast i en stats vitale anliggender. Muligvis bliver der skudt lige lovlig meget på pianisten, men han gjorde utvivlsomt bare det, som nu en gang kræves af en dansk statsminister.

Danmarks finansminister, Thor Pedersen, har fremlagt forslag til statsbudget for det kommende år. Angrebene, uenigheden og den næsten endeløse parlamentaren her i dag fortsætter velsagtens i Finansudvalget i de kommende måneder, og så får vi se, om de, der er henvist til en tilværelse i opposition i denne valgperiode, får sat deres fingeraftryk på det endelige forslag, når den tid kommer – hvis de da har nogle realpolitiske bud på ændringer til et budget, som finansministeren nøgternt vurderet kan være stolt af.

Vi er nogle, der husker Danmarks vej mod den økonomiske afgrund. Velfærdssamfundet var ved at kollapse. Samtlige faktorer gik deres skæve, forkerte gang. Det må derfor være af stor betydning for borgernes tryghed i dagligdagen, for erhvervslivets aktører og for det politiske system i sin helhed, at landets finansminister kan fremstå med en erklæring om, at dansk økonomi fortsat er forholdsvis robust, at der er rimelige overskud på de offentlige finanser, at der er meget stort overskud på betalingsbalancen, og at beskæftigelsesniveauet er højt, også målt i en international sammenhæng.

Med en erindringsbog, der udkommer om et par dage, har Socialdemokraternes formand valgt at sætte skub i en helt anden debat ude i mediernes. Godt, at nogle tør sige deres ærlige mening, selv efter de er kommet så højt på strå, som hr. Mogens Lykketoft nu er det i det politiske landskab.

Og i bund og grund kan han vel heller ikke være særlig uenig i den økonomiske politik, der bliver ført under den nuværende borgerlige regering. I det store og hele er det jo bare en fortsættelse af hans egen politik igennem 9 år. Nogle kosmetiske flytninger fra én konto til en anden måtte man regne med, men konceptet er det samme, værdierne er de samme, og vi kan vel nu erkende, at den forventede liberale revolution udeblev.

Marginal- eller minimalstat, hr. Anders Fogh Rasmussen rider bare videre på den socialdemokratiske velfærdshest, og efter at han har stand-

set et spand Venstreløber i at foranstalte en offentlig debat om liberale værdier hen over sommeren, kan man roligt regne med, at han fortsætter som gidsel af socialdemokratisk tænkning og finanspolitik. Statsministeren sværger således utvivlsomt til en af Bulwer-Lyttons grundsatninger, der lyder: Når det ikke er nødvendigt at lave om, er det nødvendigt ikke at lave om.

Men det er sjældent lykkedes nogen at ride på to heste samtidig, ikke i lang tid i hvert fald. Derfor ligger en socialdemokratisk magtovertagelse velsagtens ikke så langt ude i fremtiden. Der, hvor hoved og hjerte ikke følges ad, kommer der uafvendeligt en kemisk kollaps, og imens tiden arbejder for ham, kan hr. Lykketoft fortsætte med at befæste sin magtbase i det store arbejderparti.

For færøsk selvstændighedspolitik er det også underordnet, hvem der sidder i statsministerstolen. Blokstøtten er kobenet, der bliver brugt til at beholde øerne under dansk dominans, uanset hvad statsministeren end hedder.

Derfor har det for os større interesse, hvorledes vi til enhver tid figurerer i den danske stats finansbudget, eller som min forgænger her i Tinget, Erlendur Patursson, kom til at sige det under en finanslovdebat: Vi agter ikke at blive stående som nassere på den danske finanslov i al evighed. Og det må man sige at der gøres noget ved i disse dage.

For halvandet år siden anmodede det færøske hjemmestyre den danske regering om at skære i blokstøtten med et beløb svarende til 366,4 mio. kr. om året. Et beløb, der efter danske forhold ville svare til en reduktion i finanslovens indtægter på ca. 40 mia. kr.

Efter at parterne blev enige om denne foranstaltning, figurerer Færøerne på udgiftssiden med et generelt tilskud på 615,5 mio. kr. Ud over fællesudgifter, udgifter til Rigsombudsmanden, udgifter til pensionerede danske tjenestemænd i den forhenværende danske skole på Færøerne, øernes del af overskuddet i Danmarks Nationalbank og mindre ydelser til de tre kunstnere Ingálvur av Reyni, Regin Dahl og Eyðun Johannesen figurerer Færøerne på finansloven på passivsiden med nedbringelse af vores danske statslån med 148 mio. kr. og med renteindtægt til Danmark af samme lån på 175 mio. kr.

Kl. 21.50

Lånet er en del af den såkaldte bankaftale, der blev indgået mellem parterne den 10. juni i 1998. Der er tale om et 20-årigt annuitetslån til 5 pct. i